

SCZEGÓLNE UWAGI POLSKIEGO STOWARZYSZENIA ENERGETYKI WIATROWEJ DO PROJEKTU ZMIANY USTAWY O OZE ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW

Nr	Treść przepisu	Analiza przepisu
Zmiany w ustawie o odnawialnych źródłach energii		
Art. 1 pkt 1 d	<p>W art. 2 pkt 11a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„11a) hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii - zespół co najmniej dwóch instalacji odnawialnych źródeł energii, w której żadna z tych instalacji nie przekracza 80 % ogółu mocy zainstalowanej elektrycznej, wykorzystujących wyłącznie odnawialne źródła energii, różniących się charakterystyką dyspozycyjności wytwarzanej energii w ramach sieci dystrybucyjnej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 110 kV, o łącznym stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej, większym niż 3504 MWh/MW/rok, na obszarze działania takiej hybrydowej instalacji nieprzekraczającym granic jednego powiatu w rozumieniu ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 814) lub 5 graniczących ze sobą gmin w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446), przy czym instalacje wchodzące w skład tego zespołu mogą być wyposażone w jeden lub kilka układów wyprowadzenia mocy, w ramach jednego lub kilku punktów przyłączenia; taki zespół instalacji może być też wspomagany magazynem energii wytworzonej z tego zespołu i wówczas oddawana z niego energia elektryczna jest traktowana jako energia z odnawialnego źródła energii;”</p>	<p>Proponuje się zmianę definicji hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii:</p> <p>W art. 2 pkt 11a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„11a) hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii - zespół co najmniej dwóch instalacji odnawialnych źródeł energii, w której żadna z tych instalacji nie przekracza 90 % ogółu mocy zainstalowanej elektrycznej, wykorzystujących wyłącznie odnawialne źródła energii, różniących się charakterystyką dyspozycyjności wytwarzanej energii w ramach sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 110 kV, o łącznym stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej, większym niż 3504 MWh/MW/rok, na obszarze działania takiej hybrydowej instalacji nieprzekraczającym granic jednego powiatu w rozumieniu ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 814) lub 5 graniczących ze sobą gmin w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446), przy czym instalacje wchodzące w skład tego zespołu mogą posiadać jeden lub kilka punktów przyłączenia; taki zespół instalacji może być też wspomagany magazynem energii wytworzonej z tego zespołu i wówczas oddawana z niego energia elektryczna jest traktowana jako energia z odnawialnego źródła energii;”</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Proponuje się zwiększenie do 90% maksymalnego udziału jednej z instalacji odnawialnego źródła energii wchodzącej w skład hybrydowej</p>

instalacji odnawialnego źródła energii. Istotą wprowadzenia przez ustawodawcę pojęcia hybrydowej instalacji jest maksymalizacja korzyści środowiskowych i uwarunkowań technicznych, które umożliwiają współpracę różnych źródeł energii odnawialnej przy zapewnieniu odpowiedniego współczynnika wykorzystania mocy. W świetle definicji może to prowadzić do nieuzasadnionego przewymiarowania źródeł, co w efekcie znajdzie odzwierciedlenie w wysokości kosztów produkcji energii elektrycznej (ang. *levelized cost of electricity*, LCOE) i wzroście poziomu cen ofertowych, co leży w sprzeczności z ideą dążenia do maksymalnej optymalizacji projektu, zarówno w aspekcie technicznym, jak i ekonomicznym.

Dodatkowo wskazujemy, że ograniczenie i atrybut „3504” wykorzystany w definicji jest wystarczający dla wskazania mocy poszczególnych instalacji. Jego istota i cecha już wymusza moc poszczególnych instalacji przez ich produktywność. Wskaźnik ten liczony na MW wskazuje, że moc musi być rozdzielona proporcjonalnie względem produktywności, tak, aby osiągnąć tę minimalną wymaganą – 3504 MWh/MW/rok. Moc minimalna poszczególnych instalacji odnawialnych źródeł energii jest rozdzielona na jednostkę mocy. Stąd produktywność oraz udział mocy poszczególnych instalacji wchodzących w skład hybrydowej instalacji będą wymuszone przez ten wskaźnik. Narzucenie sztywnego udziału mocy poszczególnych instalacji może prowadzić do nieracjonalnych kosztowo układów i podrażać inwestycje, co z punktu widzenia konkurencyjności może prowadzić do nieracjonalnych zachowań inwestorów. Dodatkowo wydaje się, że wyprowadzenie mocy nie powinno być w ogóle kryterium w definicji instalacji hybrydowej jak również „zwykłej” instalacji OZE. Dla „ratio legis” Ustawy decyduje i tak wytworzenie określonej ilości energii z OZE i udokumentowanie tego faktu w stosownych, przewidzianych przez Ustawę procedurach pomiarowo-dokumentacyjnych. Pojęcie „wyprowadzenia mocy” nic znaczącego do tego nie wnosi i stwarza

		<p>nieracjonalną barierę utrudniającą interpretację i stosowanie tego przepisu.</p>
Art. 1 pkt 1 e	<p>W art. 2 pkt 13 otrzymuje brzmienie: „13) instalacja odnawialnego źródła energii – instalację stanowiącą wyodrębniony zespół: a) urządzeń służących do wytwarzania energii i wyprowadzania mocy do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej lub przesyłowej, w których energia elektryczna lub ciepło są wytwarzane z odnawialnych źródeł energii, lub b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego – a także połączony z tym zespołem magazyn energii, w tym magazyn biogazu rolniczego;”;</p>	<p>Proponuje się następujące brzmienie Art. 1 pkt 1 e): W art. 2 pkt 13 otrzymuje brzmienie: „13) instalacja odnawialnego źródła energii – instalację stanowiącą wyodrębniony zespół: a) urządzeń służących do wytwarzania energii, w których energia elektryczna lub ciepło są wytwarzane z odnawialnych źródeł energii, lub b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego – a także połączony z tym zespołem magazyn energii, w tym magazyn biogazu rolniczego, przy czym kilka instalacji odnawialnego źródła energii może posiadać jeden lub kilka punktów przyłączenia;”</p> <p>Uzasadnienie Kryterium wyprowadzenia mocy nie powinno być kryterium ujętym w definicji OZE. Ponadto, ponieważ instalacja OZE może mieć wspólne miejsce przyłączenia z innymi instalacjami OZE (po nowelizacji w roku 2016 dopuszczono możliwość przyłączenia kilku instalacji OZE, np. w przypadku realizacji inwestycji w etapach, w jednym punkcie przyłączenia, co znalazło również wyraz w dopuszczeniu pomiaru metodą proporcjonalną), należałoby tą kwestię jednoznacznie uwypuklić nie tylko w kontekście instalacji hybrydowej pkt 11a) ale przede wszystkim w ogólnej definicji instalacji OZE w pkt 13).</p> <p>Ponadto zaproponowana definicja nie jest spójna, mówi o wytwarzaniu energii elektrycznej i ciepła, a odwołuje się tylko do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej lub przesyłowej.</p>
Art. 1 pkt 1 g	<p>W art. 2 po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu: „19a) modernizacja – realizacja inwestycji w zakresie istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii, rozumianej jako wykonanie robót polegających</p>	<p>Proponuje się doprecyzowanie i uszczegółowienie przepisów definicji modernizacji. Ponieważ nowa definicja modernizacji nie pozwala na objęcie Ustawą o OZE kolejnych etapów realizacji większej inwestycji,</p>

	<p>na odtworzeniu stanu pierwotnego lub zmiana parametrów użytkowych lub technicznych tej instalacji, do której zastosowanie mają przepisy o pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 39 ust. 1;”,</p>	<p>należy doprecyzować definicję instalacji OZE w pkt 13 w ten sposób, iż kolejny etap pomimo posiadania tego samego punktu przyłączenia co poprzednie jest niezależną od poprzedniej nową instalacją OZE. Dodatkowo wydaje się, że temat etapowania inwestycji i otrzymania wsparcia w kontekście etapowania inwestycji powinien zostać gruntownie przemyślany i uregulowany w ustawie OZE.</p> <p>Zaproponowane brzmienie definicji modernizacji zawęży katalog inwestycji możliwych do zrealizowania w ramach modernizacji do inwestycji, „do której zastosowanie mają przepisy o pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 39 ust. 1”. Nie jest jednoznaczne, które przepisy o pomocy inwestycyjnej projektodawca ma na myśli. Wydaje się, że jedną z możliwych interpretacji tak zapisanej definicji może być uznanie, że modernizacją stanowi jedynie realizacja inwestycji, dla której uzyskano pomoc inwestycyjną, co wydaje się efektem niezamierzonym.</p>
<p>Art. 1 pkt 7a</p>	<p>Art. 43 ust. 3</p>	<p>W związku z tym, że do jednej stacji GPZ można technicznie przyłączyć więcej instalacji OZE, co oznacza że część infrastruktury przyłączeniowej jest wspólna dla kilku instalacji OZE, w celu precyzyjnego ustalenia ilości energii elektrycznej zakupionej przez sprzedawcę zobowiązanego z każdej instalacji OZE, proponuje się wprowadzenie zapisów umożliwiających rozliczenie strat na wspólnej części infrastruktury przyłączeniowej poprzez dopuszczenie możliwości proporcjonalnego rozliczenia tych strat poprzez doprecyzowanie w przedmiotowym przepisie, że pomiary ilości energii elektrycznej mogą być dokonywane dwukrotnie, tj. na początku wspólnej infrastruktury przyłączeniowej (np. na wejściu do GPZ) w odniesieniu do każdej z instalacji oraz na wyjściu ze stacji GPZ dla wszystkich przyłączonych instalacji OZE, a tym samym do rozliczenia różnicy pomiędzy sumą odczytów na wejściu do wspólnej infrastruktury przyłączeniowej i na wyjściu z GPZ w proporcji wynikającej z odczytów na</p>

		wejściu do wspólnej infrastruktury przyłączeniowej.
Art. 1 pkt 13a	Propozycja zmiany Art. 60 – zamrożenie udziału	<p>Art. 60 uzyskuje brzmienie:</p> <p>„60. Minister właściwy do spraw energii może, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października danego roku, zmienić wielkość udziału, o którym mowa w art. 59 pkt 1 lub 2, na kolejne trzy lata kalendarzowe, biorąc pod uwagę maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii która może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym przez wytwórców, którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1, określoną w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 72 ust. 1, a także maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii planowaną do sprzedaży w drodze aukcji w odniesieniu do takich wytwórców, w trzech kolejnych latach kalendarzowych, określoną w informacji, o której mowa w art. 72a ust. 1, rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytworzonej energii elektrycznej w mikroinstalacjach i w małych instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, dotychczasową wielkość udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii i paliw zużywanych w energetyce oraz w transporcie, ilość wytworzonego biogazu rolniczego, a także wysokość ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym”.</p> <p>Do przepisów przejściowych należy dodać następujący Artykuł:</p> <p>Art. [...] Rozporządzenie, o którym mowa w art. 60 ustawy zmienianej w art. 1 nie może obniżyć wielkości udziału, o którym mowa w art. 59 pkt 1 tej ustawy dla roku 2018, a także nie może obniżyć wielkości tego udziału poniżej 17,4% dla 2019 roku, poniżej 18,4% dla 2020 roku oraz poniżej 19,35% dla 2021 roku.</p>

Uzasadnienie

Zmiana ma na celu przywrócenie równowagi na rynku świadectw pochodzenia.

Począwszy od 2012 roku na rynku świadectw pochodzenia obserwować można ich znaczącą nadpodaż, która na koniec I kwartału 2017 roku wynosi ponad 22 586 GWh, i jest największa w dotychczasowej historii funkcjonowania systemu wsparcia OZE w Polsce. Nadpodaż ta powoduje drastyczny spadek cen zielonych certyfikatów, których wartość w chwili obecnej (stan na koniec czerwca 2017 r.) kształtuje się na poziomie ok. 26 zł i nie pozwala na utrzymanie rentowności projektów OZE.

Rynek zielonych certyfikatów uległ załamaniu w wyniku sprzężenia kilku czynników, tj. w szczególności braku odpowiedniego bieżącego informowania o sytuacji na rynku zielonych certyfikatów, co uniemożliwiało odpowiednie reagowanie na sytuację na rynku - w latach 2010 - 2013 informacje na temat sytuacji na rynku certyfikatów były publikowane przez URE tylko raz do roku, a do tego z dużym opóźnieniem po jego zakończeniu, w okresie tym najszybciej rosła podaż certyfikatów ze strony wytwórców stosujących technologię spalania wielopaliwowego, którzy jako jedyni mają możliwość dowolnego zwiększania lub zmniejszania (do zera) wielkości podaży certyfikatów, bez żadnych negatywnych konsekwencji dla siebie, dodatkowo nastąpił znaczący wzrost ilości i skali inwestycji, co wynikało z atrakcyjnego i jak się wówczas wydawało, stabilnego systemu wsparcia, braku dostosowywania popytu na zielone certyfikaty do ich podaży (w okresie trzech lat, 2010-2012, wartość zobowiązania do zakupu certyfikatów była utrzymywana na tym samym poziomie), przyzwolenia na wnoszenie opłaty zastępczej przy jednoczesnej dostępności certyfikatów na rynku

SPOT.

Założeniem systemu wsparcia w postaci świadectw pochodzenia energii z OZE, wprowadzonego w Polsce w 2005 roku było zagwarantowanie stabilności oraz długofalowości systemu wsparcia, tak aby zapewnić bezpieczeństwo inwestycyjne dla podmiotów zainteresowanych budową jednostek wytwórczych, co wyrażono *expressis verbis* w przyjętym w dniu 7 grudnia 2010 r. przez Radę Ministrów Krajowym Planie Działania w zakresie energii OZE.

Pomimo wprowadzenia ustawą odnawialnych źródeł energii z dnia 20 lutego 2015 r., a następnie ustawą z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw obowiązku umarzania zielonych certyfikatów na poziomie 20, a następnie 19,35%, przepisy przejściowe do tej nowelizacji pozostawiły ten obowiązek na niższym (ustalonym w 2012 roku) poziomie na lata 2015 i 2016. Ponadto, korzystając z uprawnienia do zmiany wielkości udziału, o którym mowa w art. 59 pkt 1 lub 2, Minister Energii dla roku 2017 ustalił ten udział dla zielonych certyfikatów na poziomie 15,4% (vide Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 17 października 2016 r. w sprawie zmiany wielkości udziału ilościowego sumy energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w 2017 r.). Trudno jest przewidzieć, jakie obniżenie może przyjąć minister dla kolejnych lat, ale z dostępnych na rynku modeli dotyczących prognoz kształtowania się rynku świadectw pochodzenia wyraźnie wynika, że ich nadpodaż będzie się zwiększać, a cena świadectw pochodzenia się obniżyć o ile nie zostanie **zachowany ustawowy poziom obowiązku umorzenia dla roku 2018, a następnie zostanie wprowadzony tzw.**

		<p>kroczący obowiązek umorzenia świadectw pochodzenia na poziomie 17,4% ,18,4%, 19,35% w kolejnych latach (2019-2021). W niniejszej nowelizacji proponuje się powiązanie ustalania wysokości obowiązku umorzenia cielonych certyfikatów z publikacją informacji o ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii która może zostać sprzedana w drodze aukcji w trzech kolejnych latach kalendarzowych, bowiem informacja ta będzie odnosić się także do ilości i wartości energii elektrycznej z OZE, która może być sprzedana w aukcjach migracyjnych, co bezpośrednio przełoży się na prognozy co do nadpodaży świadectw pochodzenia. Zsynchronizowano również daty publikacji wspomnianej informacji z datą publikacji rozporządzenia w sprawie zmiany kwoty obowiązku.</p> <p>Należy podkreślić, że zmniejszenie nadpodaży w wyniku wprowadzenia proponowanego niniejszą nowelizacją mechanizmu kroczącego nie będzie miało odczuwalnego wpływu na ceny energii dla odbiorców końcowych (wzrost średniej ceny świadectwa pochodzenia do poziomu 200 zł/MWh w odniesieniu do przeciętnego gospodarstwa domowego oznaczałby wzrost rachunków za energię elektryczną rzędu 3 zł/miesiąc. Przy tym należy dodatkowo mieć na uwadze, że mimo znacznego spadku ceny zielonych certyfikatów po 2011 r. i jednoczesnego spadku cen hurtowych energii, cena energii elektrycznej dla odbiorców końcowych utrzymuje się na tym samym, a nawet lekko rosnącym poziomie w stosunku do roku 2011. Zatem nie można w sposób bezpośredni wiązać cen energii elektrycznej z ceną świadectw pochodzenia.</p>
Art. 1 pkt 16	<p>Art. 71 i 72 otrzymują brzmienie: (...)</p> <p>Art. 72. 1. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października każdego roku, maksymalną ilość i wartość energii</p>	<p>Propozycja nadania następującego brzmienia Art. 72 ust. 1:</p> <p>Art. 72. 1. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oddzielnie dla każdej kategorii instalacji odnawialnego źródła energii, o</p>

elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej oddzielnie w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 73 ust. 3a i 4, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, przez wytwórców, którzy:

- 1) złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1, w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, oraz wytworzyli energię elektryczną po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacjach odnawialnego źródła energii, z uwzględnieniem instalacji, o których mowa w art. 73 ust. 8;
- 3) uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, w zmodernizowanych instalacjach odnawialnego źródła energii.

2. Rada Ministrów przy określeniu maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę:

- 1) politykę energetyczną państwa oraz dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie;
- 2) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych;
- 3) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, w tym zmniejszenia zanieczyszczenia azotem pochodzenia rolniczego, a także redukcji emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;
- 4) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;
- 5) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych

której mowa w art. 73 ust. 3a i 4, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w następujących trzech latach kalendarzowych, przez wytwórców, którzy: (...)

- 1) złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1, w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 2) uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, oraz wytworzyli energię elektryczną po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacjach odnawialnego źródła energii, z uwzględnieniem instalacji, o których mowa w art. 73 ust. 8;
- 3) uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, w zmodernizowanych instalacjach odnawialnego źródła energii.

Przedmiotowe rozporządzenie aktualizowane jest do dnia 31 października każdego roku tak, aby przedstawiało maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dla kolejnych trzech lat kalendarzowych.

Mając na uwadze, że Rada Ministrów powinna wydać rozporządzenie w sprawie ilości i wartości energii przeznaczonej na aukcje w 2018 roku do dnia 31 października 2017 roku, a proces legislacyjny zmiany ustawy OZE najprawdopodobniej nie zakończy się przed tą datą **wskazane jest aby (i) ilość i wartość przeznaczona do sprzedaży w aukcji w 2018 roku została określona już w przepisach przejściowych znowelizowanej ustawy oraz (ii) aby przepisy przejściowe wskazywały, że pierwsze rozporządzenie, o którym mowa w art. 72 ust. 1 zostanie wydane w terminie do dnia 31 października 2018 r.** Propozycja: wolumenu energii elektrycznej dla elektrowni wiatrowych na lądzie na 2018 rok : **41 400 000 MWh** (około 800 MW projektów wiatrowych), a jej wartość ok. 15 mld. zł.

Propozycja dodania ust. 4 w Art. 72:

„Art. 72.4. Ilość i wartość energii elektrycznej, o których mowa w art. 72

źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;

6) potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu, lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

3. Określona przez Radę Ministrów maksymalna wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, nie uwzględnia zasady corocznej waloryzacji cen sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, podanych w ofertach uczestników aukcji, średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, o której mowa w art. 92 ust. 10.”;

ust. 1, przypadająca na każdą z poszczególnych kategorii, o których mowa w art. 73 ust. 3a nie może być niższa niż 15% maksymalnej łącznej ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej we wszystkich instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 73 ust. 3a i 4, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym.”

Uzasadnienie

Projekt ustawy OZE zakłada podział aukcji na koszyki technologiczne. Aby zapewnić przewidywalność i faktyczną użyteczność informacji co do ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może być sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, niezbędne jest określenie tych ilości i wartości w odniesieniu do każdego koszyka z osobna (art. 73 ust. 3a) z uwzględnieniem podziału na moc zainstalowaną elektryczną, o którym mowa w art. 73 ust. 4. Tylko takie podejście zapewni możliwość określenia ryzyka inwestycyjnego związanego z przygotowaniem projektów inwestycyjnych do udziału w aukcji, gdyż bez tych szczegółowych informacji niemożliwe jest przewidzenie czy dana technologia w ogóle będzie, czy nie będzie miała swojego miejsca w systemie wsparcia.

Zaproponowano, aby ilość i wartość energii elektrycznej określone w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 72 ustalane były na okres 3 lat, bowiem jednoczesne wydawanie rozporządzenia na okres 1 roku oraz 3-letniego harmonogramu, o którym mowa w art. 72a wydaje się zbędne. Żeby bowiem harmonogram 3-letni miał jakkolwiek moc wiążącą i mógł stanowić podstawę do podejmowania planów inwestycyjnych oraz był uwzględniany w corocznych rozporządzeniach, o których mowa w art. 73, powinien on być wydawany również w formie rozporządzenia. W

konsekwencji wydawanie 2 rozporządzeń – na 1 rok oraz na 3 lata, dotyczących tego samego przedmiotu nie ma żadnego uzasadnienia. Proponuje się więc zastąpić te oba dokumenty jednym rozporządzeniem wydawanym na okres 3 lat.

Wprowadzono również propozycję minimalnej ilości alokacji na poszczególne koszyki, gdyż brak regulacji w tym zakresie oznaczałoby, że niektóre koszyki mogą w danym roku, lub jakimkolwiek okresie, w ogóle nie otrzymać wolumenu i budżetu, co spowoduje, że taka technologia (np. energetyka wiatrowa) zostanie wykluczona z aukcji.

Uzasadnienie w zakresie propozycji: wolumenu energii elektrycznej dla elektrowni wiatrowych na lądzie na 2018 rok:

Zgodnie z KPD moc farm wiatrowych w 2020 r. powinna wynosić 6 650 MW przy produkcji 15 210 GWh, Według stanu na dzień 31 marca 2017 r. moc zainstalowana lądowych elektrowni wiatrowych wyniosła 5 813,236 MW co oznacza że brakuje nam do 2020 r około 837 MW nowych mocy farm wiatrowych. Dlatego w celu realizacji polityki klimatycznej EU konieczne jest ogłoszenie w 2018 r aukcji odpowiadające minimum 850 MW nowych farm wiatrowych w celu realizacji tych inwestycji na czas w horyzoncie roku 2020 r.

Jednak podejście które prezentujemy jest bardzo konserwatywne ponieważ zakłada jedynie realizację celu dla jednej z wielu technologii wytwarzania zielonej energii elektrycznej. Natomiast większość z pozostałych dostępnych technologii wytwarzania zielonej energii elektrycznej (z wyjątkiem PV) jest znacznie poniżej trajektorii określonej w KPD co oznacza że najtańsza i najszybciej z możliwych do realizacji technologii powinna pomóc wypełnić cele oze na 2020 r. aby uniknąć tragicznych w skutkach konsekwencji dla Polski. Dodatkowo należy wziąć pod uwagę doświadczenia z przeprowadzonych już przetargów w innych krajach EU które wskazują na znaczny odsetek niezrealizowanych ofert które wygrały przetarg sięgający nawet 20%.

		<p>Według analiz Ecofys – A Navigant Company, w najbardziej optymistycznym scenariuszu (niska bezwzględna wielkość celu OZE ze względu na niskie całkowite zużycie energii, w połączeniu z założeniem wysokiego wykorzystania OZE) szacuje się, że Polsce zabraknie 791 tys. toe do realizacji celu OZE dla roku 2020. W najbardziej pesymistycznym scenariuszu (wysoki bezwzględny cel OZE ze względu na rosnące całkowite zużycie energii oraz założenie niskiego wykorzystania OZE) luka w realizacji celu OZE może wzrosnąć do 3 556 tys. toe.</p> <p>Jeśli chodzi o udział odnawialnych źródeł energii w końcowym zużyciu energii w Polsce, powyższe wyniki odpowiadają przedziałowi od 10.0% do 13.8% udziału OZE w 2020 r. odpowiednio dla scenariusza pesymistycznego i optymistycznego. Przedstawiono to na wykresie poniżej. Oznacza to konieczność instalacji dodatkowych 2500 MW nowych farm wiatrowych.</p> <p><i>Źródło: Ecofys – A Navigant Company</i></p>
Art. 1 pkt 17	<p>po art. 72 dodaje się art. 72a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 72a. 1. Minister właściwy do spraw energii publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do energii dnia 31 października każdego roku „Harmonogram sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii” wraz z oznaczeniem daty jego zamieszczenia, do którego dołącza raport z konsultacji publicznych.</p> <p>2. „Harmonogram sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii” określa maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii planowaną do sprzedaży w drodze aukcji, w trzech kolejnych latach kalendarzowych.”;</p>	<p>W związku ze zmianami zaproponowanymi do art. 72, proponuje się usunięcie art. 72a.</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Publikowanie harmonogramu określającego maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii planowaną do sprzedaży w drodze aukcji, w trzech kolejnych latach kalendarzowych, jest krokiem w dobrym kierunku. Wydaje się jednak, że harmonogram ten powinien mieć rangę wiążącego aktu, gdyż w przeciwnym razie nie będzie on w żaden sposób miarodajny dla inwestorów. Harmonogram powinien być wydawany w formie rozporządzenia i wobec tego jest wystarczające, aby wydawane było 1 rozporządzenie na okres 3 lat (zob. uwagi do art. 72).</p>
Art. 1 pkt 18	W art. 73:	Proponuje się następujące brzmienie art. 73 ust. 5 i 6:

pkt c i d	<p>c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. W przypadku gdy ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określona w przepisach wydanych na podstawie art. 72 ust. 1 nie zostanie sprzedana, po ostatniej przeprowadzonej w danym roku aukcji, zgodnie z kolejnością określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, Prezes URE może, po uwzględnieniu przepisów wydanych na podstawie art. 80 ust. 5 ogłosić, zorganizować i przeprowadzić w danym roku kolejne aukcje na tę ilość i wartość, biorąc pod uwagę cel w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz potencjał w zakresie krajowych zasobów energii.”,</p> <p>d) uchyla się ust. 6;</p>	<p>„5. W przypadku gdy ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określona w przepisach wydanych na podstawie art. 72 ust. 1 dla instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW nie zostanie sprzedana po ostatniej przeprowadzonej w danym roku aukcji, zgodnie z kolejnością określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, ta ilość i wartość energii elektrycznej zostanie przydzielona i sprzedana w aukcji przeprowadzonej wcześniej w tej samej turze dla tej kategorii instalacji, o której mowa w art. 73 ust. 3a o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, w której stosunek ilości energii elektrycznej wynikająca ze złożonych ofert był największy w stosunku do ilości energii elektrycznej oferowanej do sprzedaży.</p> <p>ta ilość i wartość energii elektrycznej zostanie sprzedana w aukcji przeprowadzonej w tej samej turze dla instalacji, o których mowa w ust. 4 pkt</p> <p>6. W przypadku gdy ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określona w przepisach wydanych na podstawie art. 72 ust. 1 dla instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW nie zostanie sprzedana po ostatniej przeprowadzonej w danym roku aukcji, zgodnie z kolejnością określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, ta ilość i wartość energii elektrycznej zostanie przydzielona i sprzedana w aukcji przeprowadzonej wcześniej w tej samej turze dla tej kategorii instalacji, o której mowa w art. 73 ust. 3a o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, w której stosunek ilości energii elektrycznej wynikający ze złożonych ofert był największy w stosunku do ilości energii elektrycznej oferowanej do sprzedaży”.</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Propozycja wprowadzenia mechanizmu, w ramach którego niewykorzystany wolumen przechodziłby automatycznie do najbardziej konkurencyjnego koszyka, pozwala na niekumulowanie</p>
-----------	--	---

		<p>niewykorzystywanych MWh w aukcji. Mechanizm ten ma na celu uniknięcie sytuacji polegającej na tym, że gdy wolumen energii w danym koszyku technologicznym nie zostanie wykorzystany, to nie zostanie on wykorzystany w ogóle. Nie ma bowiem przepisu, zgodnie z którym niewykorzystane wolumeny energii przechodzą do kolejnego koszyka aukcyjnego, co pozwoliłoby zakończyć każdą z ogłoszonych aukcji zakontraktowaniem przewidzianego w jej ramach wolumenu energii. Ten brak spowoduje dużą niepewność na rynku i po stronie administracji rządowej, gdyż może doprowadzić do zwiększenia w każdej kolejnej aukcji tzw. „luki OZE”, czyli doprowadzić do sytuacji, w której ilość zakontraktowanej energii z OZE w aukcjach będzie zbyt niska aby wypełnić obowiązujący Polskę cel 15% na rok 2020. W takiej sytuacji okaże się konieczne ciągłe ogłaszanie kolejnych aukcji uzupełniających, co tylko spotęguje poziom niepewności inwestycyjnej i komplikacje administracyjne.</p> <p>Mechanizm umożliwia automatyczne przechodzenie niewykorzystanego w wolumenu energii do najbardziej konkurencyjnego koszyka (w podziale na moc zainstalowaną elektryczną nie większą niż 1 MW oraz większą niż 1 MW) .</p>
Art. 1 pkt 19	<p>art. 74 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 74. 1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii lub w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tych instalacji, służące do wytwarzania i przetwarzania tej energii elektrycznej, zamontowane w czasie budowy albo modernizacji, zostały wyprodukowane w okresie 36 miesięcy, a w przypadku instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) energię promieniowania słonecznego – w okresie 18 miesięcy, 2) energię wiatru na lądzie – w okresie 24 miesięcy, 3) energię wiatru na morzu – w okresie 72 miesięcy <p>- bezpośrednio poprzedzających dzień wytworzenia po raz pierwszy energii</p>	<p>Proponuje się zmianę w art. 74 ust. 1.</p> <p>Art. 74. 1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii lub w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tych instalacji, służące do wytwarzania tej energii elektrycznej, a w odniesieniu do instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie elementy techniczne w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. 2016 poz. 961), zamontowane w czasie budowy albo modernizacji, zostały wyprodukowane w okresie 36 miesięcy, a w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej

elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem układu hybrydowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz instalacji wykorzystującej wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, a same urządzenia nie były wcześniej amortyzowane w rozumieniu przepisów o rachunkowości przez jakikolwiek podmiot.

- wyłącznie energię promieniowania słonecznego – w okresie 18 miesięcy,
- 2) instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie – w okresie **36** miesięcy,
- 3) instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na morzu – w okresie 72 miesięcy,
- 4) hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii – w okresie 48 miesięcy

- bezpośrednio poprzedzających dzień wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem układu hybrydowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz instalacji wykorzystującej wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, a same urządzenia nie były wcześniej amortyzowane w rozumieniu przepisów o rachunkowości przez jakikolwiek podmiot.”

Proponuje się doprecyzowanie grupy urządzeń co do których obowiązują wymagania co do maksymalnego wieku urządzeń zainstalowanych podczas budowy albo modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii. W odniesieniu do instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie będą to wyłącznie elementy techniczne w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. 2016 poz. 961). Doprecyzowanie jest konieczne, aby uniknąć wątpliwości, które komponenty urządzeń, z których część może być z powodzeniem magazynowana przez okres dłuższy niż 24 miesiące bez utraty żadnych swoich właściwości, powinny być objęte wspomnianym wymaganiem. W stosunku do instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie proponuje się wydłużenie dopuszczalnego wieku urządzeń z 24 do 36 miesięcy. Utrzymanie

		<p>wcześniejszych zapisów, zawierających skrócone względem obowiązującej ustawy terminy wytworzenia urządzeń, generuje istotne ryzyko braku możliwości wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży energii elektrycznej po raz pierwszy przez wytwórcę, który wygrał aukcję, w terminie określonym w art. 79 ust. 8, na skutek opóźnień w dostawie urządzeń, które mogą pochodzić z zapasów magazynowych wytwórców tych urządzeń pomimo tego, że nigdy nie były użytkowane. W rezultacie taki zapis może doprowadzić do niespełnienia warunków zadeklarowanych w aukcji w sposób niezawiniony przez wytwórcę. Powyższa zmiana nie wpłynie na otwarcie możliwości sprowadzania i instalowania w Polsce używanych komponentów instalacji odnawialnych źródeł energii.</p> <p>Rekomendacja zakłada też odrębne uwzględnienie w treści art. 74 ust. 1 hybrydowych instalacji odnawialnych źródeł energii. Wydaje się zasadnym, aby zespół ten rozpatrywać całościowo. Biorąc pod uwagę specyfikę i liczbę możliwych kombinacji instalacji odnawialnych źródeł energii w ramach instalacji hybrydowej, a także zróżnicowany czas i charakter procedury budowy tych źródeł, należałoby w sposób optymalny wydłużyć datę wyprodukowania urządzeń. Ponadto, wydaje się słuszne, aby doprecyzować, co uznawane jest za datę „wyprodukowania” urządzenia, co wpłynie korzystnie na jednoznaczną interpretację tego przepisu przez inwestorów.</p>
Art. 1 pkt 19	<p>Art. 74. ust. 5. W przypadku modernizacji instalacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii, w wyniku której powstała dedykowana instalacja spalania biomasy, dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego albo układ hybrydowy, 2) spalania wielopaliwowego, w wyniku której powstała dedykowana instalacja spalania biomasy, dedykowana 	<p>Zwracamy uwagę na niespójność definicyjną pomiędzy Art. 74 ust. 5 pkt 1 oraz definicją modernizacji, zawartą w art. 2 pkt 19. Zgodnie z definicją, modernizacja dotyczy inwestycji w zakresie istniejącej instalacji oze, natomiast art. 74 ust. 5 pkt 1 mówi o modernizacji instalacji niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii, w wyniku której powstała dedykowana instalacja spalania biomasy, dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego albo układ hybrydowy.</p>

	<p>instalacja spalania wielopaliwowego albo układ hybrydowy,</p> <p>3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 20 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej,</p> <p>4) dedykowanej instalacji spalania biomasy,</p> <p>5) dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego,</p> <p>6) układu hybrydowego</p> <p>- energia elektryczna może zostać sprzedana w drodze aukcji po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1, 2 i 6.</p>	
Art. 1 pkt 20	W art. 75 uchyla się ust. 2	Niezbędne jest zachowanie Art. 75 ust. 2 o treści: „moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii”. W przeciwnym razie Prezes URE nie ma żadnej informacji o mocy znamionowej źródła, a na tej podstawie oblicza się współczynnik sprawności lub wysokość kaucji, o której mowa w art. 78 ust. 4. Przedłożenie umowy przyłączeniowej nie wystarcza, gdyż w niej może zostać uregulowane wspólne przyłączenie kilku źródeł OZE i zostać dla nich wszystkich wyznaczona wspólna moc przyłączeniowa. W takiej sytuacji z umowy przyłączeniowej nie da się ustalić mocy instalacji, dla której składa się wniosek prekwalityfikacyjny w procedurze oceny formalnej przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej instalacji.
Art. 1 pkt 20	Zmiana art. 75 ust. 5 pkt 2	Art. 75 ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) ostatecznego pozwolenia na budowę wydanego dla projektowanej instalacji odnawialnego źródła energii lub jej modernizacji, jeżeli jest ono wymagane na podstawie przepisów prawa budowlanego - z wyłączeniem instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu”;

		<p>W Art. 75 ust. 5 po pkt 2 dodaje się punkt 2a w następującym brzmieniu:</p> <p>“2a) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu - ostatecznego pozwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich dla przedsięwzięć zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej i ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”;</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Z literalnego brzmienia przepisów art. 75 ust. 5 ustawy o OZE wynika obowiązek przedłożenia do wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji decyzji o pozwoleniu na budowę. Obowiązek ten stosuje się również do instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu. Z uwagi na rozmiar kosztów koniecznych do poniesienia przez ten rodzaj instalacji dla uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, wskazane jest umożliwienie uczestnictwa w aukcji przed etapem pozwolenia na budowę i dopuszczenie złożenia przez ten rodzaj instalacji ostatecznego pozwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich dla przedsięwzięć zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej i ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Pozostawienie przepisów w aktualnym brzmieniu może skutecznie uniemożliwić rozwój instalacji wykorzystujących energię wiatru na morzu.</p>
Art. 1 pkt 24 d	<p>w art. 79 w ust. 3 pkt 8 i 9</p> <p>pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:</p>	<p>Proponuje się zmianę w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a.</p> <p>„8) zobowiązanie się uczestnika aukcji do:</p> <p>a) wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży po raz pierwszy</p>

„8) zobowiązanie się uczestnika aukcji do:

- a) wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży po raz pierwszy w ramach systemu aukcyjnego energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, która powstanie lub zostanie zmodernizowana po dniu przeprowadzenia aukcji, w terminie 36 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji, a w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej:
- wyłącznie energię promieniowania słonecznego - w terminie 18 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
 - wyłącznie energię wiatru na lądzie - w terminie 24 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
 - wyłącznie energię wiatru na morzu - w terminie 72 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,

(...)”

w ramach systemu aukcyjnego energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, która powstanie lub zostanie zmodernizowana po dniu przeprowadzenia aukcji, w terminie 36 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji, a w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w:

- instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię promieniowania słonecznego - w terminie 18 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
- instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie - w terminie **36** miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
- instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na morzu - w terminie 72 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
- **hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii - w terminie 48 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,”**

Dodatkowo należy przewidzieć, że 15-letni okres wsparcia powinien rozpoczynać się po przeprowadzeniu prób i testów instalacji oze (tzw. rozruchu technologicznego) od momentu uzyskania koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej z oze. W trakcie rozruchu technologicznego inwestor powinien sprzedawać energię elektryczną wytworzoną przez instalację oze na zasadach rynkowych, jednak rozpoczęcie rozruchu w wymaganym okresie (w odniesieniu do instalacji

odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie - 36 miesięcy) jest wystarczające do uznania, że termin 36-miesięcy został zachowany przez inwestora. Energia wyprodukowana w okresie rozruchu zaliczana jest do wypełnienia zobowiązania ofertowego zadeklarowanego przez inwestora.

Należy ponadto wyłączyć skutki wszelkich opóźnień w wyprodukowaniu energii po raz pierwszy spowodowane przez strony trzecie lub powstałe bez winy inwestora (przypadki losowe, opóźnienia ze strony zakładu energetycznego itp).

Uzasadnienie

Proponuje się wydłużenie okresu na wytworzenie, wprowadzenie do sieci i sprzedaży po raz pierwszy w ramach systemu aukcyjnego energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii na lądzie z 24 do 36 miesięcy. Termin 24 miesięcy jest za krótki dla inwestycji energetyki wiatrowej. W tym czasie trzeba wynegocjować warunki kredytowania, zamówić urządzenia i zrealizować inwestycję. Szczególnie w przypadku większych projektów wymagających realizacji znacznej infrastruktury przyłączeniowej tylko dostawa osprzętu wysokiego napięcia wymaga czasami 22 miesięcy samego oczekiwania na dostawę urządzeń. Ponadto, ten czas powinien uwzględniać skalę inwestycji i realia inwestycyjne – trudno porównywać ze sobą inwestycje niewielkie i duże, które wymagają zdecydowanie bardziej złożonej logistyki i są obłożone większymi ryzykami opóźnień niezależnych od woli inwestora. Aby dostosować te okresy do realiów inwestycyjnych bez narażania wytwórcy na niezawinione przez niego konsekwencje, należy je odpowiednio wydłużyć.

Postuluje się też oddzielne potraktowanie hybrydowych instalacji

		odnawialnych źródeł energii. Wydaje się zasadnym, aby ten zespół instalacji odnawialnych źródeł energii rozpatrywać całościowo. Biorąc pod uwagę specyfikę i liczbę możliwych kombinacji instalacji odnawialnych źródeł energii w ramach instalacji hybrydowej (np. dedykowanej instalacji spalania biomasy z instalacją fotowoltaiczną), a także zróżnicowany czas i charakter procedury budowy i uruchamiania tych źródeł, należałoby w sposób optymalny wydłużyć termin na wytworzenie energii elektrycznej po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji.
Art. 1 pkt 26 b	w art. 80 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Aukcję wygrywają uczestnicy, którzy zaoferowali najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, aż do wyczerpania 80 % ilości energii objętej ofertami złożonymi przez uczestników danej aukcji.”,	Projekt ustawy zakłada, że aukcję wygrywają uczestnicy, którzy zaoferowali najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, aż do wyczerpania 80% ilości energii objętej ofertami złożonymi przez uczestników danej aukcji. W zaproponowanym kształcie wydaje się jednak nie rozstrzygać możliwych wątpliwości co do sposobu rozstrzygnięcia o wygraniu aukcji. Wydaje się konieczne doprecyzowanie tego przepisu.
Art. 1 pkt 27 b	w art. 81 w ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5. Prezes URE niezwłocznie po rozstrzygnięciu aukcji informuje o jej wynikach wytwórców, których oferty wygrały aukcję. 6. Prezes URE niezwłocznie po rozstrzygnięciu aukcji przekazuje informacje zawierające dane wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których oferty wygrały aukcję, oraz dane dotyczące ilości i skorygowanej ceny energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, podanej w oświadczeniu, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe: 1) właściwym sprzedawcom zobowiązanym oraz operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, jaką jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany – w przypadku wytwórców energii	Zasadne jest wprowadzenie mechanizmu, umożliwiającego podmiotowi uczestniczącemu w aukcji odwołanie się od jej wyniku, ale tylko w zakresie go dotyczącym, bez możliwości kwestionowania wyników dotyczących innych uczestników aukcji, aby odwołania takie nie prowadziły do paraliżu w zakresie realizacji aukcji.

	<p>elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW;</p> <p>2) operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106 – w przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW.”</p>	
Art. 1 pkt 27d	<p>w art. 81 po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:</p> <p>„ 9. W przypadku wytwórców, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, koniec terminu określonego w art. 7 ust. 2a ustawy - Prawo energetyczne, w odniesieniu do mocy instalacji objętej wygraną ofertą aukcyjną, nie może przypadać przed upływem właściwego terminu na wytworzenie po raz pierwszy energii elektrycznej określonego w art. 79 ust. 3 pkt 8. Umowy o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii zawarte przed rozstrzygnięciem aukcji na podstawie których nie zrealizowano przyłączenia do sieci, a które nie spełniają powyższego warunku, wymagają dostosowania w terminie 6 miesięcy od dnia podania przez Prezesa URE do publicznej wiadomości informacji o wytwórcach którzy wygrali aukcje.”;</p>	<p>w art. 81 po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:</p> <p>„ 9. W przypadku wytwórców, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, koniec terminu określonego w art. 7 ust. 2a ustawy - Prawo energetyczne, w odniesieniu do mocy instalacji objętej wygraną ofertą aukcyjną, nie może przypadać przed upływem właściwego terminu na wytworzenie po raz pierwszy energii elektrycznej określonego w art. 79 ust. 3 pkt 8. Umowy o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii zawarte przed rozstrzygnięciem aukcji na podstawie których nie zrealizowano przyłączenia do sieci, a które nie spełniają powyższego warunku, wymagają dostosowania w terminie 1 miesiąca od dnia podania przez Prezesa URE do publicznej wiadomości informacji o wytwórcach którzy wygrali aukcje.”;</p> <p>Po ust. 9 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:</p> <p>„10. W przypadku odmowy przez przedsiębiorstwo energetyczne dostosowania umowy o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w ust. 8, zastosowanie mają przepisy art. 8 ustawy – Prawo energetyczne, z zastrzeżeniem, że Prezes URE wydaje rozstrzygnięcie w terminie nie dłuższym niż 14 dni”.</p> <p>Po ust. 10 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:</p> <p>„11. W przypadku podmiotów posiadających ważne zaświadczenie o</p>

		dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, niedopuszczalne jest rozwiązanie przez przedsiębiorstwo energetyczne umowy o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii z powodu niedostosowania harmonogramu realizacji umowy o przyłączenie do sieci do wymagań określonych w niniejszej ustawie”.
Art. 1 pkt 30 a	Art. 83 ust. 3a “3a. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, którego oferta wygrała aukcję przeprowadzoną na podstawie art. 73 ust. 3a pkt 1 i 3, a który nie uzyskał stopnia wykorzystania zainstalowanej mocy elektrycznej określonego w tych punktach, w okresie w którym przysługiwało mu wsparcie, jest obowiązany do zwrotu operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, pomocy publicznej uzyskanej w drodze aukcji, w odniesieniu do energii elektrycznej wytworzonej w danej instalacji odnawialnego źródła energii”.	Proponuje się, aby Art. 83 ust. 3a został uchylony. Uzasadnienie Po zmianie art. 73 ust. 3a nie istnieją już rodzaje koszyków, do których odwoływał się ten przepis i należy go uchylić.
Art. 1 pkt 38 Art. 1 pkt 1 b	art. 119 otrzymuje brzmienie: „Art. 119. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia: 1) sposób dokumentowania biomasy oraz 2) zasady zrównoważonego pozyskania biomasy, na potrzeby systemu wsparcia, – biorąc pod uwagę potrzebę prawidłowego kwalifikowania wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii z biomasy, a także potrzebę efektywnego wykorzystania dostępnych zasobów biomasy. 2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może, w drodze rozporządzenia, określić rodzaje biomasy, z której do wytworzenia energii w procesie spalania, będzie przysługiwało świadectwo pochodzenia, obowiązek zakupu energii albo prawo do pokrycia ujemnego salda w ramach aukcji, biorąc pod uwagę potrzebę zachowania zrównoważonego wykorzystania biomasy oraz wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe.”;	Proponuje się, aby w zakresie delegacji dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych do wydania rozporządzenia, o której mowa w art. 1 pkt 38 projektu ustawy, projekt ustawy uzupełnić o przepis przejściowy w brzmieniu: „Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi w drodze rozporządzenia, o którym mowa w art. 119 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, sposób dokumentowania biomasy oraz zasady zrównoważonego pozyskania biomasy na potrzeby systemu wsparcia w terminie do dnia 31 grudnia 2017 r.” W charakterze przepisu doprecyzującego proponuje się jednocześnie uchylene art. 12 ust. 6 ustawy z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. Projekt ustawy zmienia zakres przedmiotowej delegacji poprzez usunięcie definicji wymogów dotyczących sposobu dokumentowania biomasy lokalnej oraz promienia obszaru, z jakiego biomasa lokalna może być pozyskiwana. Jednocześnie, utrzymuje delegację dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych do określenia zasad zrównoważonego

		<p>pozyskania biomasy. Biorąc pod uwagę fakt, że przedmiotowe rozporządzenie ani jego projekt nie zostały dotąd opublikowane, a zasady zrównoważonego pozyskania biomasy są dla wytwórców energii elektrycznej z biomasy zagadnieniem nowym, wydaje się zasadne, aby zarys lub założenia tych przepisów przedstawione zostały odpowiednio wcześniej tak, aby wytwórcy mieli szansę odpowiedniego przygotowania się przed wdrożeniem przedmiotowego rozporządzenia.</p> <p>Wobec powyższego, proponuje się zastąpienie niezrealizowanej dotąd delegacji dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych w zakresie wydania po raz pierwszy do dnia 31 listopada 2016 roku przedmiotowego rozporządzenia (art. 12 ust. 6 ustawy z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii) nowym przepisem określającym termin na wydanie przedmiotowego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2017 r. Rekomenduje się także wprowadzenie odpowiednio długiego vacatio legis dla przepisów określonych w przedmiotowym rozporządzeniu.</p>
--	--	--

Zmiany w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych

<p>Art. 2 pkt 1</p>	<p>w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) elektrownia wiatrowa – instalację odnawialnego źródła energii, składającą się z części budowlanej stanowiącej budowlę w rozumieniu prawa budowlanego oraz urządzeń technicznych, w tym elementów technicznych, w której energia elektryczna jest wytwarzana z energii wiatru, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r., poz. 478, z późn. zm.);”;</p>	<p>Zaproponowana definicja elektrowni wiatrowej dokonuje słusznego podziału na część budowlaną i techniczną urządzenia. Znajduje to potwierdzenie w dotychczasowym orzecznictwie, gdzie podział ten jest dobrze ugruntowany.</p> <p>Zmiana ta rozwiązuje kontrowersyjny problem sposobu naliczania podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowych, jednak nadal aktualny i nierozstrzygnięty pozostaje problem sposobu naliczania podatku za rok 2017.</p> <p>W związku z uchynieniem art. 17 w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, konieczne jest wprowadzenie rozwiązania, które ureguluje stany prawne w zakresie podatku od nieruchomości w okresie</p>
---------------------	--	---

od 1 stycznia 2017 roku do dnia wejście w życie niniejszej ustawy.

Konstrukcją prawną całkowicie dopuszczalną i korzystną dla uiszczających podatki od nieruchomości, jest przyjęcie rozwiązania, według którego od dnia 1 stycznia 2017 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami zmienianej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, a do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w zakresie podatku od nieruchomości, stosuje się przepisy zmienianej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Należy podkreślić, że zaproponowane wyżej rozwiązanie w sposób pełny realizuje cel ustawy zaproponowany przez projektodawcę, a wyrażony w uzasadnieniu. Otóż, jeżeli celem zmiany wprowadzanej w pierwotnej wersji ww. ustawy nie była zmiana w zasadach opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości, a na tym tle powstały wątpliwości prawne, które nie zostały rozstrzygnięte jeszcze przez najwyższą instancję sądów administracyjnych, to należy wprowadzić rozwiązanie, które usunie wątpliwości interpretacyjne. Dodanie dodatkowego przepisu międzyczasowego wpłynie pozytywnie na pewność obrotu prawnego w zakresie regulowanym projektowanymi rozwiązaniami. Dodatkowo usunięty zostanie zarzut nierównego traktowania podmiotów w okresie od 1 stycznia 2017 roku do dnia wejścia w życie niniejszej nowelizacji. Taki zarzut bez wątpienia się pojawi, jeśli w projekcie ustawy pozostawi się jedynie przepis o uchyleniu art. 17 ww. ustawy.

Proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego.

„1. Od dnia wejścia w życie ustawy podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się, określa i pobiera zgodnie z przepisami

		<p>niniejszej ustawy.</p> <p>2. Do postępowań w sprawie podatku od nieruchomości dotyczących elektrowni wiatrowych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy, chyba że przepisy dotychczasowe są względniejsze dla danego podatnika.</p> <p>3. W przypadku złożenia deklaracji podatkowej w sprawie podatku od nieruchomości dotyczącej elektrowni wiatrowej w okresie od 1 stycznia 2017 do dnia wejścia w życie ustawy, podatnikowi przysługuje prawo złożenia korekty takiej deklaracji także w toku postępowania podatkowego, jeżeli korekta polega na zastosowaniu przepisów niniejszej ustawy. W przypadku złożenia prawidłowej korekty deklaracji postępowanie podatkowe umarza się jako bezprzedmiotowe.</p> <p>4. W przypadku decyzji ostatecznej w przedmiocie ustalenia zobowiązania w podatku od nieruchomości za rok 2017 wydanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zastosowane mogą być, na żądanie strony, przepisy niniejszej ustawy. Żądanie strony zastosowania przepisów niniejszej ustawy stanowi podstawę wznowienia postępowania."</p>
Art. 2 pkt 2	<p>w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Odległość, w której mogą być lokalizowane i budowane:</p> <p>1) elektrownia wiatrowa od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa - jest równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatami (całkowita wysokość elektrowni wiatrowej);</p> <p>2) budynki mieszkalne albo budynki o funkcji mieszanej, w skład której</p>	<p>Po ust. 1 w art. 4 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p><i>"1a. Odległość, o której mowa w ust. 1 pkt 1, może być zmniejszona w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przewidującym lokalizację elektrowni wiatrowych, o ile uchwała rady gminy o przyjęciu takiego planu zapadnie większością 3/5 głosów w obecności co najmniej połowy ustawowego składu rady gminy."</i></p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Co do zasady stoimy na stanowisku, że utrzymanie zasady 10H w stosunku do lokalizowania elektrowni wiatrowych, od zabudowań</p>

wchodzi funkcja mieszkaniowa od elektrowni wiatrowej - odpowiada odległości pozwalającej spełnić wymagania dopuszczalnego poziomu hałasu dla tego rodzaju zabudowy, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014, poz. 112).”;

mieszkalnych, a także od form ochrony przyrody i leśnych kompleksów promocyjnych jest nieuzasadnione żadnymi racjonalnymi względami interesu publicznego, nie spełnia też warunków konieczności i proporcjonalności.

Dotychczasowe przepisy ustanawiają wystarczające ramy prawne regulujące lokalizację i eksploatację farm wiatrowych, w tym w zakresie ich oddziaływania na środowisko i zachowania odpowiednich odległości od form ochrony przyrody. Kolejna regulacja w tej materii jest nie tylko zbędna, ale też negatywnie wpłynie na cały system prawa i dotychczas wykształconą praktykę jego stosowania. Jak wskazuje się w uzasadnieniu Projektu, zgodnie z wynikami kontroli NIK pt. „Lokalizacja i budowa lądowych farm wiatrowych”, str. 6: *„przepisami, które powinny zostać wykorzystane przy wprowadzaniu regulacji dotyczących lokalizacji elektrowni wiatrowych są: a) ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, b) ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, - których przepisy, wraz z aktami wykonawczymi, powinny tworzyć ramy prawne dla prawidłowej lokalizacji inwestycji w aktach podejmowanych na podstawie upzp (dzięki normom środowiskowym będzie możliwa rzetelna ocena realnego wpływu na środowisko i zdrowie ludzi i wskazanie obszaru negatywnego oddziaływania, obejmującego także ochronę krajobrazu)”*.

Umożliwienie lokalizowania budynków mieszkalnych lub budynków o funkcji mieszanej w odległości spełniającej wymagania dopuszczalnego poziomu hałasu jest w naszej opinii krokiem we właściwym kierunku, gdyż umożliwi pełniejsze skorzystanie z prawa własności właścicieli nieruchomości. Jest to rozwiązanie zgodne z aktualnymi wymogami

		<p>dotyczącymi oddziaływania akustycznego.</p> <p>Najbardziej zasadne jest zniesienie zasady 10H również w stosunku do elektrowni wiatrowych. Jako rozwiązanie pośrednie zaproponowano przyznanie społeczności lokalnej prawa do decydowania o tym, czy z jej punktu widzenia posadowienie elektrowni wiatrowej jest korzystniejsze w odległości bliższej, niż 10H.</p> <p>Proponowana poprawka wprowadza mechanizm przywracający władztwo planistyczne samorządom gminnym, pozwalający gminom na przyjmowanie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego niższego kryterium odległościowego, ale wyłącznie pod warunkiem, że za przyjęciem takiego planu głos odda co najmniej 3/5 radnych. Tak wysoki próg zagwarantuje szeroką akceptację społeczności lokalnej dla inwestycji, eliminując jakiegokolwiek obawy w tym względzie.</p>
Art. 2 pkt 3	<p>w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Przez odległość, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, rozumie się najkrótszy odcinek pomiędzy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rzutem poziomym istniejącego budynku mieszkalnego albo istniejącego budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, albo 2) granicą terenu objętego decyzją o warunkach zabudowy, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2 i w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zwaną dalej "decyzją WZ", dotyczącą inwestycji, o której mowa w pkt 1, na którym możliwa jest lokalizacja tej inwestycji, albo 3) linią rozgraniczającą teren, którego sposób zagospodarowania 	<p>Omyłka pisarska. Wydaje się, że między punktem 3 i 4 powinno być „a” zamiast „albo”.</p>

	<p>określony w planie miejscowym dopuszcza realizację inwestycji, o której mowa w pkt 1,</p> <p>albo</p> <p>4) okręgiem, którego promień jest równy połowie średnicy wirnika wraz z łopatami, a środek jest środkiem okręgu opisanego na obrysie wieży istniejącej elektrowni wiatrowej, albo</p> <p>5) linią rozgraniczającą teren, którego sposób zagospodarowania określony w planie miejscowym dopuszcza budowę elektrowni wiatrowej.”;</p>	
Art. 2 pkt 5	<p>po art. 7 dodaje się art. 7a – 7d w brzmieniu:</p> <p>„Art. 7a. Przy realizacji inwestycji w postaci elektrowni wiatrowej bierze się pod uwagę wymagania najlepszej dostępnej techniki, o której mowa w art. 207 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.), lub wymagania technologiczne, o których mowa w art. 143 tej ustawy.</p>	<p>Omyłka, powinno być: „po art. 7 dodaje się art. 7a – 7e w brzmieniu:”</p> <p>Przepis ten jest spełnieniem postulatu branży, by w miarę możliwości dbać o instalowanie jak najbardziej nowoczesnych urządzeń, o lepszych parametrach technicznych i użytkowych niż urządzenia starsze. Uwzględnienie postępu technologicznego.</p> <p>Proponujemy modyfikację art. 7a i nadanie mu następującego brzmienia: „7a. Przy realizacji inwestycji w postaci elektrowni wiatrowej bierze się pod uwagę wymagania najlepszej dostępnej techniki, o której mowa w art. 207 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.), lub wymagania technologiczne, o których mowa w art. 143 i przepisach wykonawczych do tej ustawy, obowiązujące na dzień przystąpienia do aukcji”. Zwracamy uwagę, że inwestor nie będzie miał dowolności zmiany parametrów inwestycji po złożeniu oferty w aukcji, jeśli wymagania technologiczne, ulegną zmianie od czasu przystąpienia do aukcji.</p>
	Art. 7b. W przypadku elektrowni wiatrowej, której budowa nie została zakończona lub która jest nieużytkowana i nie nadaje się do remontu lub	Art. 7b. W przypadku elektrowni wiatrowej, której budowa nie została zakończona w okresie ważności pozwolenia na budowę lub która jest

odbudowy inwestor, który realizował budowę elektrowni wiatrowej lub, który jako ostatni prowadził jej eksploatację, zobowiązany jest do rozbiórki jej widocznych części oraz uporządkowania terenu. Przepis art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290) stosuje się odpowiednio do widocznej części elektrowni wiatrowej, z zastrzeżeniem, że podmiotem zobowiązanym do rozbiórki i uporządkowania terenu jest inwestor, który realizował budowę elektrowni wiatrowej lub jako ostatni prowadził jej eksploatację.

trwale nieużytkowana i nie nadaje się do remontu lub odbudowy inwestor, który realizował **niezakończoną** budowę elektrowni wiatrowej lub, który jako ostatni prowadził eksploatację **trwale nieużytkowanej elektrowni wiatrowej**, zobowiązany jest do rozbiórki jej widocznych części oraz uporządkowania terenu. Przepis art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290) stosuje się odpowiednio do widocznej części elektrowni wiatrowej, z zastrzeżeniem, że podmiotem zobowiązanym do rozbiórki i uporządkowania terenu jest inwestor, który realizował **niezakończoną** budowę elektrowni wiatrowej lub jako ostatni prowadził eksploatację **trwale nieużytkowanej** elektrowni wiatrowej.

Należałoby doprecyzować zapisy art. 7b o wyznaczenie okresu, po którym budowę elektrowni uznaje się za niedokończoną. Wydaje się, że należałoby to w tym przypadku obwarować okresem ważności decyzji o pozwoleniu na budowę.

Podobnie należałoby też doprecyzować okres przewidziany na przeprowadzenie odbudowy (po awarii), po upływie którego nastąpi obowiązek rozbiórki. Należy doprecyzować zasady uznawania tych inwestycji za porzucone lub nienadające się do remontu. Zapis w zaproponowanej formie nie definiuje w żaden sposób, kiedy sytuacja, która spełnia wymienione przesłanki, zaistnieje, kto miałby to oceniać i na jakich zasadach. Należy nie dopuścić do sytuacji, w której krótka przerwa w budowie nowej instalacji będzie wystarczającym powodem, żeby wnioskować o jej rozbiórkę. Dodatkowo, w związku z niejasnym brzmieniem przepisu można wywnioskować, że pierwotny inwestor miałby ponosić odpowiedzialność z ostatnim investorem za rozbiórkę, pomimo że może z inwestycją od lat może nie mieć nic wspólnego. Zaproponowano doprecyzowanie tych postanowień. Ponadto, zwracamy uwagę, że nawet po wygaśnięciu umowy dzierżawy właściciel terenu ma

		już w aktualnym stanie prawnym dodatkowe instrumenty cywilnoprawne dla przywrócenia stanu pierwotnego, które nie wymagają tak daleko idących zmian.
Pozostałe zmiany		
Art. [4a]	Ustawa – Prawo energetyczne Art. 3.	<p>Dodanie w art. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne punktu 59 w brzmieniu:</p> <p>„59) moc zainstalowana instalacji – oznacza sumę mocy znamionowych poszczególnych urządzeń służących do wytwarzania energii wchodzących w skład tej instalacji, przy czym, w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię promieniowania słonecznego, moc inwertera (falownika).”</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>I. Uwarunkowania technologiczne związane z wytwarzaniem energii elektrycznej w elektrowniach wiatrowych</p> <p>Na wstępie należy wskazać, że wzrastające wymogi kodeksów sieciowych operatorów sieci elektroenergetycznych powodują od wielu lat rozwój technologiczny turbin wiatrowych, które obecnie pozwalają m.in. na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Możliwość generacji/kontroli mocy biernej (kosztem mocy czynnej); - Pracę z różnym współczynnikiem mocy $\cos\phi$ (możliwość zmiany/kontroli) - Ich stabilną pracę niezależną od zmiennych warunków napięciowych w sieci. Odporność na zapady i przebiecia sieci tzw. Fault Ride Through (FRT).

- Możliwość aktywnego uczestnictwa w kontroli częstotliwości sieci do której są przyłączone
- Wyeliminowanie nagłych zmian mocy wyjściowej spowodowanej gwałtownymi zmianami prędkości wiatru (kontrola gradientu zmian mocy czynnej).

Żaden z dostępnych komercyjnie generatorów turbin wiatrowych nie jest już w stanie pracować samodzielnie jako niezależne urządzenie. W każdym wypadku generatory turbiny wiatrowej pracują w duecie z konwerterem energoelektronicznym. Konwerter umożliwia i steruje pracą generatora wraz ze sterownikiem turbiny, który jest jej integralną częścią. **Tylko wspólne zestawienie wszystkich tych elementów określa prawdziwą moc zainstalowaną jednostki wytwórczej jaką jest turbina wiatrowa (siłownia wiatrowa).** Oznacza to że:

- a) moc generatora nie jest tożsama z mocą turbiny wiatrowej;
- b) sam generator nie może być utożsamiany z jednostką wytwórczą;
- c) poszczególne elementy (w tym generator) są zaprojektowane w taki sposób, aby zapobiec przeciążeniu;
- d) zestawienie wszystkich elementów decyduje o mocy nominalnej urządzenia (zainstalowanej), w szczególności sterownika turbiny oraz konwertera
- e) Moc generatora jest wyższa niż moc turbiny z uwagi na:
 - a. Potrzeby własne turbiny (sterowanie, oświetlenie, ogrzewanie, chłodzenie itp.)
 - b. Zakres mocy biernej oferowanej przez turbinę w celu wsparcia sieci.
- f) oprogramowanie („software”) determinuje wyprowadzaną moc

w zakresie zdefiniowanym przez producenta. Takie ustawienie jest trwałe i udokumentowane w procesie odbioru instalacji i nie może być przestrojone dla danego układu.

Z powyższych względów producenci turbin wiatrowych podają moc znamionową P_n na zaciskach turbiny tj. po stronie nN lub SN (w zależności od typu turbiny).

W kontekście powyższego urządzeniem służącym do wytwarzania energii elektrycznej jest turbina wiatrowa wraz z generatorem. Sama **moc generatora (części składowej instalacji) jest „sztuczną” wartością, niemającą żadnego praktycznego zastosowania z punktu widzenia operatora, czy systemu wsparcia.** Należy bowiem pamiętać, iż z punktu widzenia systemu elektroenergetycznego (oraz regulacji prawnych) kluczowa nie jest moc elementu-generatora, lecz moc którą produkuje (czyli trwale i stabilnie wprowadza do sieci) urządzenie jako całość, tj. cała instalacja OZE.

Biorąc powyższe pod uwagę **moc elektryczna zainstalowana nie powinna być rozumiana tylko i wyłącznie jako moc znamionowa elementu wytwarzającego energię elektryczną:**

- Tabliczka znamionowa generatora nie powinna być wykładnikiem jego wydajności, gdyż zakłada jego wykorzystanie do poprawy jakości produkowanej energii (moc bierna) i wspierania sieci elektroenergetycznej. Nie ma technicznego uzasadnienia, aby odnosić się do generacji pracy samego generatora, gdyż to zespół urządzeń, czyli cała turbina definiują moc zainstalowaną.
- Moc zainstalowana powinna być interpretowana na poziomie całej instalacji OZE, a nie na poziomie jednej, poszczególnej jednostki wytwórczej (np. jednej turbiny wiatrowej). Sterowanie i wejście do sieci odbywa się w punkcie przyłączenia i oddzielanie

poszczególnych turbin jest niepotrzebną formalnością (niekorzystną z punktu widzenia efektywności i optymalizacji farmy wiatrowej, ale i systemu elektroenergetycznego jako całości).

- Przyjęta obecnie definicja mocy zainstalowanej zdaje się bazować na uwarunkowaniach technologicznych konwencjonalnych źródeł energii, które nie przystają do właściwości energetyki odnawialnej (w szczególności farm wiatrowych, w których stosuje się obecnie nowoczesne układy sterowania jako integralny i niezbędny element jednostki wytwórczej).

Przyjęcie interpretacji Prezesa URE wyrażonej w Informacji nr 44/2016 mówiącej, że moc elektryczna zainstalowana jest rozumiana tylko i wyłącznie jako moc znamionowa elementu wytwarzającego energię elektryczną rodzi liczne zagrożenia dla sektora energetyki wiatrowej:

- a) Oznacza dyskryminację w kontekście innych źródeł OZE oraz źródeł systemowych.
- b) Może prowadzić do wstrzymania wydawania świadectw pochodzenia lub zwrotu pomocy publicznej za poprzednie okresy rozliczeniowe.
- c) Rodzi ryzyko, że deklarując w nowych wnioskach zwiększoną moc (zgodnie z ww. interpretacją) - źródła wiatrowe zostaną uznane za zmodernizowane, w rozumieniu ustawy o OZE, ze wszelkimi tego negatywnymi konsekwencjami.
- d) Podważa uwarunkowania płynące z uzyskanych już koncesji wytwórców produkujących energię elektryczną z wiatru.
- e) Może oznaczać naruszenie umów o przyłączenie do sieci (przekroczenie mocy przyłączeniowej); w warunkach

przyłączenia moc przyłączeniową podaje się zamiennie z zainstalowaną, a czasem maksymalną (to samo dotyczy również niektórych pozwoleń środowiskowych). Przyjęcie interpretacji prezentowanej przez Prezesa URE może to prowadzić do istotnych problemów natury regulacyjnej.

II. Uwarunkowania technologiczne związane z wytwarzaniem energii elektrycznej w elektrowniach fotowoltaicznych

Analogicznie jak w przypadku elektrowni wiatrowych, gdzie generatory turbin wiatrowej pracują w duecie z konwerterem energoelektronicznym, tak w instalacjach fotowoltaicznych panele fotowoltaiczne pracują nierozłącznie w duecie z inwerterem.

Moc elektryczna zainstalowana nie powinna być rozumiana tylko i wyłącznie jako moc znamionowa elementu wytwarzającego energię elektryczną tj. w tym przypadku moc znamionową paneli fotowoltaicznych:

- Jako element wytwarzający energię elektryczną w instalacji fotowoltaicznej należy postrzegać układ urządzeń złożony z paneli fotowoltaicznych oraz inwerterów. Tylko prawidłowa współpraca obu tych urządzeń umożliwia produkcję energii elektrycznej z dotrzymaniem jej podstawowych parametrów jakościowych.
- Moc znamionowa paneli fotowoltaicznych odnosi się jedynie do ich szczytowej mocy podawanej w jednostkach Wp (Watt-peak) uzyskiwaną w warunkach STC (Standard Test Condition), które są warunkami laboratoryjnymi i które praktycznie nie występują w rzeczywistej instalacji fotowoltaicznej. Rzeczywista maksymalna moc uzyskiwana z paneli fotowoltaicznych będzie o ok. 10-30% niższa niż moc znamionowa podawana dla warunków STC.

Dodatkowo należy mieć na uwadze, że moduły fotowoltaiczne degradują się z upływem czasu o średni współczynnik spadku mocy znamionowej wynoszącym około 0,7%/rok przez pierwsze dziesięć lat pracy oraz o około 0,45% rocznie w kolejnych dziesięciu latach pracy, a tym samym rzeczywista maksymalna moc uzyskiwana z paneli fotowoltaicznych będzie ulegała stopniowemu zmniejszeniu, co dodatkowo oddala tę wartość od mocy znamionowej paneli.

- Inwertery elektrowni fotowoltaicznej determinują rzeczywistą maksymalną moc osiągalną instalacji fotowoltaicznej, ponieważ zarówno sterują wartościami napięcia i prądu w obwodach połączonych ze sobą paneli, jak również przetwarzają całą energię elektryczną generowaną przez panele fotowoltaiczne, przez co moc znamionowa inwerterów (najczęściej niższa o 10-25% niż moc znamionowa paneli) najlepiej charakteryzuje moc zainstalowaną instalacji fotowoltaicznej.

III. Definicja mocy zainstalowanej w prawie europejskim

Niezależnie od powyższego, definicja mocy zainstalowanej nie powinna abstrahować od regulacji obowiązujących na poziomie unijnym. Kluczowa w tym zakresie jest definicja mocy maksymalnej, wskazana w art. 2 pkt 16 Rozporządzenia 2016/631:

„moc maksymalna” („P_{max}”) oznacza maksymalną wartość mocy czynnej, którą moduł wytwarzania energii jest w stanie generować w sposób ciągły, pomniejszoną o każde zapotrzebowanie związane wyłącznie z pracą tego modułu wytwarzania energii i niewprowadzane do sieci, jak określono w umowie przyłączeniowej lub jak uzgodnili właściwy operator systemu i właściciel zakładu wytwarzania energii”

Jednocześnie jako „moduł parku energii” („PPM”) Rozporządzenie

2016/631 rozumie jednostkę lub zestaw jednostek wytwarzających energię elektryczną, która(-y) jest przyłączona(-y) do sieci w sposób niesynchroniczny lub poprzez układy energoelektroniki, i która(-y) ma również jeden punkt przyłączenia do systemu przesyłowego, systemu dystrybucyjnego, w tym zamkniętego systemu dystrybucyjnego, lub systemu HVDC.

Należy również zwrócić uwagę na treść Rozporządzenia Komisji (UE) NR 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu („**rozporządzenie GBER**”). Zgodnie z art. 42 ust. 10 rozporządzenia GBER „*do celów obliczania (...) maksymalnych zdolności produkcyjnych (...), instalacje ze wspólnym punktem przyłączenia do sieci elektrycznej uznaje się za jedną instalację*”. Oznacza to w konsekwencji, iż moc zainstalowaną takie instalacji określa się całościowo w odniesieniu do wszystkich urządzeń wytwórczych objętych jednym miejscem przyłączenia (a zatem jako sumę mocy znamionowych tych urządzeń).

IV. Definicje mocy zainstalowanej w innych krajach

Niezależnie od powyższego, nie sposób nie zauważyć, iż pojęcie „mocy zainstalowanej” w licznych ustawodawstwach jest dosyć powszechnie określane w sposób zbliżony do zaproponowanej:

➤ **Niemcy**

Definicja w Niemczech - VDE AR- N 4120 „TAB Hochspannung”- mówi, że moc zainstalowana farmy wiatrowej równa się sumie mocy zainstalowanej poszczególnych turbin. Nie ma tu mowy o mocy zainstalowanej opartej na mocy generatora w turbinie. Moc zainstalowana turbiny jest to moc podawana przez producenta turbiny na jej zaciskach.

		<ul style="list-style-type: none"> ➤ Francja i Belgia Przyszła definicja będzie oparta na definicji wynikającej z Rozporządzenia 2016/631. ➤ USA i Kanada Moc nominalna (czy zainstalowana) odnosi się do mocy złożonej we wniosku o przyłączenie do sieci. Nie ma znaczenia tutaj moc poszczególnych elementów składowych danego typu urządzenia wytwarzającego jakim jest np. turbina wiatrowa. ➤ Dania Moc zainstalowana to moc nominalna turbiny deklarowana przez producenta – dozwolone jest dowolne ustawienie poprzez oprogramowanie, np. turbina wiatrowa 3.3 MW (z generatorem o mocy 3.5MW) może być ustawiona jak 3.0, 3.2, 3.3, lub 3.45 [MW] i wszystkie pośrednie, zadeklarowane w warunkach przyłączenia. ➤ Irlandia Moc zainstalowana (regulowana przez CER) równa się sumie zainstalowanych jednostek wytwórczych – złożonych we wniosku na podstawie mocy nominalnej. Dodatkowo dozwolone jest instalowanie 120% mocy nominalnej, aby zapobiec ewentualnym stratom.
Art. [4b]	<p>Propozycja zmiany w Ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej</p> <p>Art. 23.</p>	<p>W art. 23 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:</p> <p><i>„5a. Organ, który wydał pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wyda na wniosek podmiotu, któremu udzielono pozwolenia, który wygrał aukcję, o której mowa w art. 73 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. 2015 poz. 478 z późn. zm.), decyzję zmieniającą</i></p>

pozwolenie w taki sposób, aby jego treść, szczególnie w zakresie mocy zainstalowanej oraz liczby elektrowni wiatrowych, była zgodna z warunkami wygranej aukcji.”

W art. 23 po ust. 5a dodaje się ust. 5b w brzmieniu:

„5b. Zmiana pozwolenia, o której mowa w ust. 5a, może obejmować zmniejszenie parametrów instalacji odnawialnego źródła energii lub wprowadzenie etapowania jej budowy pod warunkiem wygrania aukcji, o której mowa w art. 73 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. 2015 poz. 478 z późn. zm.).”

W art. 23 po ust. 6a dodaje się ust. 6a¹ w brzmieniu:

„6a¹. Ust. 6a nie stosuje się, jeżeli podmiot, któremu udzielono pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, wygrał aukcję, o której mowa w art. 73 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. 2015 poz. 478 z późn. zm.). W takim przypadku wygaśnięcie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, jest stwierdzane, gdy podmiot, któremu udzielono pozwolenia nie wytworzył po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, której dotyczy pozwolenie w terminie wynikającym z przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. 2015 poz. 478 z późn. zm.).”

W art. 23 ust. 6c po kropce dodaje się zdanie w brzmieniu: „Jeżeli podmiot, któremu udzielono pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, wygrał aukcję, o której mowa w art. 73 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. 2015 poz. 478 z późn. zm.), stosuje się termin określony zgodnie z art. 79 ust. 3 pkt 8 tej ustawy, o ile jest on dłuższy niż termin określony w pkt 2 zdania poprzedzającego.”

		<p>Uzasadnienie</p> <p>Z uwagi na małą elastyczność postanowień ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej („u.o.m.r.p.”) w kwestii pozwolenia na wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich zachodzi ryzyko, że w przypadku wygrania aukcji OZE przez podmiot, któremu udzielono takiego pozwolenia na instalację mniejszą niż w nim określona, inwestor utraci pozwolenie. Sytuacja taka kreuje niepewność po stronie inwestorów przekładającą się na większe koszty przedsięwzięcia. Proponowana zmiana da organom wyraźną podstawę prawną do zmiany wydanego pozwolenia w zgodzie z warunkami rozstrzygniętej aukcji. W odniesieniu do zmian proponowanych w pkt 1 ppkt c i w pkt 2, wskazać należy, że u.o.m.r.p. w obecnym brzmieniu ustanawia rozwiązania abstrahujące od brzmienia ustawy o OZE. Z uwagi na złożoność procesu inwestycyjnego morskich elektrowni wiatrowych uzasadnione jest, aby termin po upływie którego organ obowiązany jest stwierdzić wygaśnięcie pozwolenia był zbieżny z terminem, w którym inwestor zobowiązał się do wytworzenia energii elektrycznej w planowanej instalacji OZE. Z tego samego względu wskazane jest również powiązanie terminu, w którym powinno się podjąć wykorzystanie sztucznej wyspy, konstrukcji i urządzeń z terminem, w jakim uczestnik aukcji OZE zobowiązuje się do wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji OZE.</p>
Art. 7	<p>Art. 7. 1. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2017 r. przez wytwórców, którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, o</p>	<p>Proponuje się, aby w aukcjach na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii przewidzianych w roku 2017, hybrydowe instalacje odnawialnych źródeł energii przenieść do koszyka, o którym mowa odpowiednio w art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 7 ust. 2 pkt 1, art. 7 ust. 3 pkt 1, art. 7 ust. 4 pkt 1, art. 7 ust. 5 pkt 1 oraz art. 7 ust. 6 pkt 1.</p> <p>Uzasadnienie</p>

	<p>których mowa w art. 77 ust. 4 pkt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 3 – 9 i 11, wynosi 1 659 047 MWh, a jej wartość wynosi 556 174 673 zł; 2) 10, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł; 3) 14-16 i 19, wynosi 1 484 764 MWh, a jej wartość wynosi 631 329 732 zł; 4) 1 i 2, wynosi 1 149 296 MWh, a jej wartość wynosi 683 370 550 zł; 5) 12, 13, 17 i 18, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł; 6) 20, i 21, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł. <p>2. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2017 r. przez wytwórców, którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 4 pkt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 3 – 9 i 11, wynosi 10 502 338 MWh, a jej wartość wynosi 3 768 589 370 zł; 2) 10, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł; 3) 14-16 i 19, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł; 4) 1 i 2, wynosi 2 118 162 MWh, a jej wartość wynosi 1 260 181 015 zł; 5) 12, 13, 17 i 18, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł; 6) 20 i 21, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł. <p>3. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2017 r. przez wytwórców, którzy uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o których mowa w art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz wytworzyli energię elektryczną po raz pierwszy po dniu zamknięcia aukcji w instalacjach odnawialnego źródła</p>	<p>Proponowana w przepisach przejściowych zmiana umożliwi przygotowującym się do tegorocznych aukcji wytwórcom rozwijającym projekty hybrydowych instalacji odnawialnych źródeł energii skorzystać z systemu aukcyjnego już w tym roku, przy czym od roku 2018 obowiązywałby docelowy wydzielony koszyk dla hybrydowych instalacji odnawialnych źródeł energii. Udział hybrydowych instalacji odnawialnych źródeł energii w okresie przejściowym przeznaczonym dla źródeł niezależnych pogodowo i stabilnych koresponduje jednocześnie z propozycją Ministerstwa Energii w zakresie zmiany definicji hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii.</p> <p>Zwraca uwagę zwłaszcza wolumen w art. 7 ust. 4 pkt 2: „10, wynosi 4 644 000 MWh, a jej wartość wynosi 2 242 015 403 zł”, który wydaje się znacząco za niski – przykładowo dla nowoczesnych, wysokosprawnych turbin wiatrowych byłby realizowany przez niewiele ponad 100 MW zainstalowanej mocy.</p>
--	--	---

energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 4 pkt:

- 1) 3 – 9 i 11, wynosi 825 000 MWh, a jej wartość wynosi 308 182 262 zł;
- 2) 10, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 3) 14-16 i 19, wynosi 540 000 MWh, a jej wartość wynosi 299 025 631 zł;
- 4) 1 i 2, wynosi 8 190 000 MWh, a jej wartość wynosi 5 280 863 522 zł;
- 5) 12, 13, 17 i 18, wynosi 4 725 000 MWh, a jej wartość wynosi 2 182 908 687 zł;
- 6) 20 i 21, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł.

4. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2017 r. przez wytwórców, którzy uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o których mowa w art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz wytworzyli energię elektryczną po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 4 pkt:

- 1) 3 – 9 i 11, wynosi 10 500 000 MWh, a jej wartość wynosi 5 423 952 758 zł;
- 2) 10, wynosi 4 644 000 MWh, a jej wartość wynosi 2 242 015 403 zł;
- 3) 14-16 i 19, wynosi 540 000 MWh, a jej wartość wynosi 305 387 878 zł;
- 4) 1 i 2, wynosi 3 510 000 MWh, a jej wartość wynosi 2 263 227 224 zł;
- 5) 12, 13, 17 i 18, wynosi 5 175 000 MWh, a jej wartość wynosi 1 972 413 921 zł;
- 6) 20 i 21, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł.

5. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2017 r. przez wytwórców, którzy uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa

w art. 76 ust. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ustawy zmienianej w art. 1, w zmodernizowanych instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 4 pkt:

- 1) 3 – 9 i 11, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 2) 10, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 3) 14-16 i 19, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 4) 1 i 2, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 5) 12, 13, 17 i 18, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 6) 20 i 21, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł.

6. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2017 r. przez wytwórców, którzy uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w zmodernizowanych instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 4 pkt:

- 1) 3 – 9 i 11, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 2) 10, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 3) 14-16 i 19, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 4) 1 i 2, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 5) 12, 13, 17 i 18, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 6) 20 i 21, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł.

